

PRAHA SKÁ CHODNĚ KY

Číslo 21, srpen 2018

Venku je prázdné, tak z domu vyjdeme jenom brzy ráno, chvíli se venku odpoledne a pak zase večer. Byly bychom trajdali venku, je den docela dlouhý. Uklízet je nuda a tak sjít dle mého sedmou řadu seriálu "Teorie velkého tlesku". Je to sranda, ale koukat na to nonstop, to se tak nedá. A tak občas juknu do Kudlanky na to, co jsme tam psali v těch našich článcích.

Narazila jsem tam na článek od Daniely o pražských chodnách. Počta jsem si, protože Prahu mám ráda a mozaikové chodníky patří k jejímu koloritu. Bohužel, patří, ale jen do doby, než přijdou doba asfaltová a betonová. Ze svého dětství jsem pamatuje, že mozaikové dlažby bylo v

Kvalitní mramor byl za branami města a dlažba, která sestavit tradiční ornamenty, z ručně dělaných paní chodníky a jednodrůžích kostiček byl prázdný. Rádově a jednodrůž, ze sliveneckého mramoru, zdobily obyčejné chodníky, složitější vzory z bílých a tmavě modrých kostek, ty byly jen před významnými stavbami, nebo kostely.

Dlažba byla krásná, ale pohroma pro vysoké podpatky, stejně tak jako bylo pohromou pro nastupující automobilismus jezdit po kámench hlavíků ulových kostek.

A tak se likvidovalo, vytrhané ulové a mramorové kostky pak skupovala rakouská mástečka, která si jimi dělala své náměstí. Nakde kostky skončily i pod asfaltem, nebo betonem, která jenom vytrhaná a vedle pohozená, se dodnes vjíhá - nakde na krajích cest, pohábené plevelem.

Poslední desetiletí se začalo blýskat na lepší věci a mozaikové chodníky se obnovují. Rádově a jednodrůž slivenecký mramor je ale vytlačeno sliveneckým mramorem. A koda, protože ve sliveneckém lomu, dneska již není Praha, se stáje její tvář - a je na památku ch, aby lobovali za tradiční kámen pro Prahu. Takže není nikdo, kdo by kostky dělal ručně. Slivenecké kostky jsou bílé a jednodrůž a jedna jako druhá, sekané strojem, a proto se s nimi dá sestavit pouze geometrické vzory.

Zmizelou památkou je i další - záměrně chodníkový prvek, tzv. anglické dvorky, která vnášely světlo do podřadných místností - v domech. Ty už najdete v prázdné podobě jenom vzácně, nikdo už nikdy nenahradí rozbité skleněné luxfery.

Tradičních vzorů dlažby je dvacet pět, jenže ne všechny jdou sestavit z pravidelných kostek, složitější vzory jsou sestavené i drahé a proto se dnes nepoužívají, pokud to vůbec je nějaký mistr dlažby. Nejlepší jsou ty, která se přímými dlažbami vkládají do jednoduché formy z

prken.

Jak se vzory jmenují? Klasika je sedmdesátka s drakem, ale i bez draka. Sedmdesátka znamená rozměr čtverce 70 cm. V současně době se používají 6 x 6 cm kostky, kterých ve čtverci bývá 11, nebo 12 a tak to vlastně ani sedmdesátka už není.

Další - drak - ve hodně používají vzory jsou různé s drakem, kámen, jachovnice a také hvězdy a kámen, kterých bývají pět kostek. Některé vzory byly zcela unikátní a pouze v jednom provedení, jako někdejší koberec vzor pět Obecní domem; ten už ale najdete jenom na dochované fotce.

Jestli budete v nějakém městě, koukněte se také pod nohy, starou dlažbu najdete i v Olomouci, Třebíči, Jindřichově Hradci i v Českém Krumlově!

Trochu
si posteskla

DEERES